"నువ్వు నన్ను నిజంగా ప్రేమిస్తున్నావా?"

"లోకంలో అన్నిటికంటే నిన్ను ఎక్కువగా ప్రేమిస్తున్నాను. నా హృదయాధి దేవతా! నీకోసం నా ప్రాణాలనే త్యాగం చెయ్యడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను...ఒక్కసారి నీ చక్కటి శరీరాన్ని నా చేతుల్లో..."

శకుంతల ఒక్కసారిగా పుస్తకాన్ని శక్తికొద్దీ విసిరి కొట్టింది. అది కిటికీ ఊచలకి తగులుకుని, కొంచెంసేపు నిస్సహాయంగా ఊగులాడి చివరికి క్రిందపడ్డది. ఆమెకి కోపంతీర లేదేమో, లేచి ఆ పుస్తకాన్ని తీసి కిటికీలోంచి బైటపడవేసింది.

పుస్తకం తియ్యబోయేసరికి ఇదీ కథ! ప్రేమ—మోహం... ఇంతే కాబోలు వీళ్ళకి వచ్చినది! 'నీకోసం చచ్చిపోతాను - కాఫీ మానేస్తాను-అది చేస్తానూ ఇది చేస్తానూ' అనడం-అక్కడినించి మామూలుగా కృతఘ్నత-అంతా చవకబారు కథలు!

కిటికీలోంచి శకుంతల బయటికి చూసింది. తూర్పువైపు ఉన్న స్టూడెంట్ల లాడ్జినిండా దీపాలు. అందరూ చదువుకుంటున్నట్లున్నారు. మార్చిగా మరి! నిరుడు తానూ అలాగే బాధ పడ్డది!

టైము చూసింది-పదిన్నర. నిద్రపోదామని మళ్ళా మంచం మీద వాలింది శకుంతల. నిద్రవచ్చే సూచనలేమీ కనపడలేదు. చదువుకోడానికి పుస్తకాలేవీ లేవు. ఉన్న దొక్కటీ పైకి విసిరింది. మూడో అంతస్థులోనించి దిగి దానిని తెచ్చుకోవడం అసంభవం-తాను పడిన తొందరకి కొంచెం సిగ్గుపడ్డది శకుంతల... ఇంకా చదివితే కథ బాగుండునేమో!

ఒకటి రెండుసార్లు దొర్లింది. కాని, లాభం లేదు - నిద్ర పట్టదు. ఏమిటిలాభం అలాపడుకొంటే?

లేచి, లైటు వేసింది. రేడియో పెట్టింది. ఇండియన్ స్టేషన్లన్నీ నిద్రపోతున్నై...పన్నెండుదాకానైనా స్టేషన్లు పనిచెయ్యకపోతే ఎట్లా? అనుకుని చికాకుపడ్డది శకుంతల... అన్ని బేండ్లూ చూసింది ఏ ఫారెన్ స్టేషనైనా దొరుకుతుందని.

దొరికింది. ఏదో స్టేషనులో చక్కటి జంత్రసంగీతం వస్తోంది. పియానో, దాని వెనకాల ఎన్నో ఇతర వాద్యాలు. ఎంత హాయిగా ఉంది!

పద్దెనిమిదేళ్ళ యవ్వనం శకుంతలని ఆ సంగీతం వింటూండగా నిలువనియ్యలేదు. చిన్నప్పుడు కాన్వెంటులో చదువుతోండగా ఆమె నాట్యం నేర్చుకొనేది- ఈ ప్రశాంత వాతావరణంలో, ఏకాంతంలో, ఈ చక్కని సంగీతానికి ఆమెలో నరాలన్నీ కదలికపొందేయి. ఆనందంగా అడుగులు వేసుకుంటూ నాట్యం చెయ్యసాగింది.

టెలిఫోన్ గంట గణగణమోగింది.

శకుంతలకి కోపం వచ్చింది. ఎవరబ్బా ఈ అర్ధరాత్రిన పని ఉన్న మహానుభావుడు?

విసుకుతో రేడియో గొంతుక తగ్గించి, ప్రక్కనేఉన్న టెలిఫోను తీసిందిఆమె.

"ఇది నూటపదహారు...ఎవరది?"

"అక్కడ ఎవరు?"

"శకుంతల"

"నమస్తే, శకుంతలాదేవిగారూ!"

"నమస్తే...మీరెవరని అడిగాను"

"ఎవరినైతేనేంలెండి - మీరు బి. ఏ. నిరుడేగా ప్యాసయ్యారు?"

"తమకెందు కదంతా?"

"పని ఉండే లెండి- అర్ధరాత్రయేదాకా మీ రేడియో ఫుల్ బాస్‌లో ఉంచిగోలచేస్తూంటే మా మాట ఏమిటంటారు?"

"మీరెవరని అడుగుతున్నాను"
"ఎవరినైతేనేం లెండి......"

"మీరెవరో నాకు తెలీదు - అయితేనేం? సంగీతం విని సంతోషించండి"

"పరీక్షల్లో మా సంగీతం వినరుగా?"

రసభంగం

శ్రీ ఇచ్ఛాపురపు జగన్నాథరావు

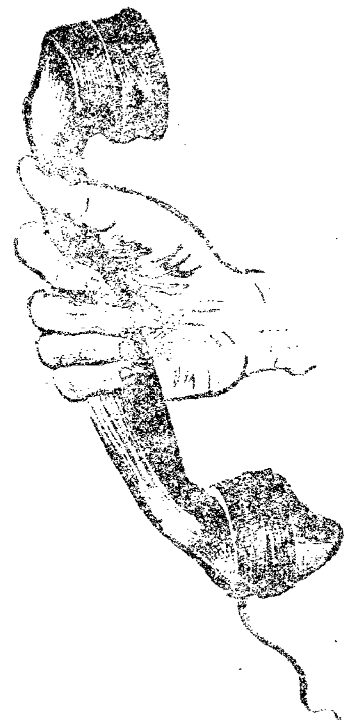

"నేను వింటాలెండి"

"వింటే ఏం లాభం ?"

"చెప్తాను-రేపో సారి కల్సుకోండి"

"పోనీ ఆసాయంఇప్పుడే చేయరాదూ?"

"ఏంటదీ ?"

"మీ రేడియో గారి నోరు కట్టేయాలి"

"లేకపోతే ?"

"మీకు తెలుసుగా ?"

శకుంతలకి ఒళ్ళుమండింది - మంచిగా చెప్పరాదూ ? అంత పొగరుమోతుతనం ఎందుకూ ?

చేతిలో ఉన్న రిసీవర్ రేడియో మీద పెట్టి, టోన్‌పూర్తిగా రైజ్ చేసింది. తన పనికి తానే నవ్వుకుంది... రెండు నిమిషాలయాక తీసింది.

అవతలాయన ఇంకా డిస్కనెక్ట్ చెయ్యలేదు.

"చాలా బాగుందండీ సంగీతం"

"థాంక్స్-ఇంక చాల్లనుకుంటాము !"

"చాలకేం ? కాని, వెంటనే కట్టేస్తారా ?"

"అదలా వినిపిస్తూంటుంది లెండి. మీ సంగీతం మీరూ కానివ్వండి..."

రిసీవర్ పెట్టేసింది కోపంగా శకుంతల. రేడియో పాడుతూనే ఉంది. కొన్ని నిముషాలయాక కట్టేద్దామా అనుకుంది. కాని, అంత సులువుగా ఓటమిని అంగీకరించడం ఇష్టంలేకపోయిందామెకి.

లైటుమాత్రం ఆర్పేసుకుంది. అనేక ప్రశ్నలామెని బాధించడం మొదలుపెట్టాయి. ఎవరా పిలచినది ? ఎందుకంత కటువుగా మాట్లాడాడు ? చుట్టుప్రక్కల ఎవరో అయితీరాలి. కాని, ఎవరు ? పెద్ద మగవాణ్ణని, నోరు కట్టేయాలిట !-ఇన్సల్ట్ !

ఎదురుగావచ్చి, 'మాకు పని చేస్తోంది; ఉదయముంచి రేడియో పెట్టకండి !' అంటే తాను తప్పకుండా ఆ పని చేసి ఉండేది. పోనీ, ఫోనులో అయినా మంచిగా అడగరాదూ ? ఎందుకంత గర్వం ?

మళ్లా ఆ ప్రశ్న...ఎవరతను ? ఎలా ఉంటాడు ?...

ఎవరైతే నేం ? చుట్టుప్రక్కల ఎవరో అయిఉంటాడు...అని తానే సమాధానం ఇచ్చుకుంది శకుంతల.

ఆమెకి తెలియకుండానే నిద్ర పట్టిందా ఆలోచనలో. తెల్లారుఝామున మూడుకి రేడియో గోలకి తెలివివచ్చింది. లేచి రేడియో కట్టేసి పడుకుంది మళ్లా.

* * *

ఉదయం కాఫీ తాగుతూంటే తండ్రి అడిగాడు-: "రాత్రి మూడుగంటలకి రేడియో పెట్టా వేంటమ్మా ?" అని.

"ఏదో స్టేషన్ వస్తూంటే వింటున్నాను నాన్నా" అన్నది శకుంతల.

"అప్పుడెలా వచ్చింది ? ఏ స్టేషను ?"

"టోరంటో నాన్నా"

అసలా స్టేషనుందో లేదో తెలీదామెకి. తనుముకుంటే నాన్న అనుమానపడతాడు. ఆయన నిజమే ననుకున్నాడు.

తన గదిలోకొచ్చేసరికి శకుంతలకి రాత్రి జరిగిన సంగతిఅంతా జ్ఞప్తికి వచ్చింది. మరిచిపోదామంటే మరీ మరీ జ్ఞప్తికి వచ్చాయి తానాడిన మాటలు.

అతనెంత బాధపడ్డాడో ! నిశ్చయంగా అతను తన నెరుగును. ఆ చనువు తీసుకున్నాడేమో ! తానెంత కటువుగా మాట్లాడింది !-పాపం అతను చాలా సిగ్గుపడి ఉంటాడు.

ఆరోజంతా ఆమె నా జ్ఞప్తి వెంటాడుతూనేఉంది. కనిపించిన ప్రతీయువకుణ్ణీ ఆమె పరీక్షిస్తూంది తన కిటికీవైపు తేరిపార చూస్తాడేమోనని. ఊహూం. ఎవ్వరూ చూడలేదు. ఎవరిపనుల్లో వాళ్లు నిమగ్నులై ఉన్నారు.

ఏవో పుస్తకాలకోసం లైబ్రరీకి వెళ్లింది. అక్కడ అందరినీ పరీక్షించింది-ఆమె భావనకి సరిపడే వాడెవడూ దొరకలేదు. పరధ్యానంగా పల్సులు వెదుకుతూ దేనికోసం తాను వెదుకుతూందో మరిచిపోయింది.

ఆ రోజల్లా ఆమెకి కలలో బ్రతుకుతూన్నట్టుంది. ఆ ప్రశ్న ఆమెని వేధిస్తూంది.

సాయంత్రం ఎనిమిదయేదాకా రేడియో ఉంచుకుని తరవాత తీసేసింది శకుంతల. "పోనీ పాపం ! చదువు నామూలంగా పాడయి పరీక్షు సంగీతం పాడితే నామీద ఏడుస్తాడు" అనుకుంది.

తొమ్మిదయేసరికి టెలిఫోను మోగింది.

"నూటపదహారు..." అంది శకుంతల.

"నమస్తే !"

తృళ్లిపడింది అమ్మాయి. ఆ గొంతుకే ! మళ్లా...

"నిన్నరాత్రి సంగీతానికి మిమ్మల్ని థాంక్ చేద్దామనిపించింది. పోయిన చదువు పోతే పోయిందిగాని, చక్కటి ఆర్కెస్ట్రాసుమండీ !"

శకుంతల చాలా సిగ్గుపడ్డది-ఇంత మోటుగా ప్రవర్తిస్తున్న అతనిమీద ఆమెకి కోపమూ వచ్చింది.

"ఇది చెప్పండి-మీ పేరేమిటి ?"

"ఏమైతే నేం లెండి ?-న్యూసెన్స్ కేసు పెట్టడానికా ?"

"పెట్టను లెండి. చెప్పండి"

"కేసు పెట్టకపోతే పేరెందుకు ? పోనీ 'ఎక్స్' అనండి"

"మీ ఇల్లెక్కడ ?"

"మీలాంటివారి జొన్నత్యాలక్రింద... దానికేం లెండి. ఈవేళ మీరు నన్ను డిస్టర్బ్ చెయ్యకూడదని నిశ్చయించుకున్నందుకు సంతోషం"

కోపంతో పెదవులు బిగబట్టి రిసీవర్‌ని

ఈరోజుల్లో వైద్యశాస్త్రం ఎంత అభివృద్ధి అవుతోందంటే శరీరంలోని ప్రతి అవయవంలోని ప్రతి భాగానికీ ఒక స్పెషలిస్టు ఉంటున్నాడు.

ఒకరోజున ఒక డాక్టరుకు పూర్వస్నేహితుడెదురై "హల్లో. ఈమధ్య నీపేరుకు డాక్టర్ అని తగిలించావే? డి. ఎస్. సి. పాసయ్యావా?"

"లేదు మామూలు డాక్టర్నే."

"అంటే ఎలాటి జబ్బుకైనా—"

"కాదు. స్పెషలిస్టుని."

"కన్నా, ముక్కా, నోరా?—"

"ముక్కు స్పెషలిస్టుని."

"ఏ ముక్కు? ఎడమముక్కా, కుడిముక్కా?"

క్రిందపడవేసి, శకుంతల రేడియో పెట్టింది. సాధ్యమైనంత ఎక్కువ చేసింది వాల్యూమ్. రాత్రి పన్నెండుదాకా ఆపాటికి నిద్రపట్టలేదు. ఆమె అది సహించింది - రేడియో మాత్రం కట్టలేదు.

మరునాడు ఉదయం కాఫీతాగి కూర్చునేసరికి టెలిఫోన్ పిలిచింది. రిసీవర్ తీసేసరికి మళ్ళీ అదే గొంతుక!

"రాత్రి సంగీతానికి థాంక్ చేద్దామని పిల్చాను"

తెల్లబోయింది శకుంతల. మరుక్షణమే తెలివితెచ్చుకుని "మీరు మీ మోటుతనానికి క్షమాపణ చెప్పేకగాని, నా రేడియో గోలచేస్తూనే ఉంటుంది - మీరు థాంక్ చేసినంత మాత్రాన రేడియో పెట్టడం మానేస్తానని ఆశ పడకబోకండి" అన్నది.

నవ్వు... "నేను మోటుగా ప్రవర్తించానా?"

"అతురాలా. చేతనైతే ఎదుటపడండి. ఎంత మోటుగా ప్రవర్తించారో చెప్తాను"

"మీ కంత కోపం ఎందుకూ? క్షమాపణ కావాలంటె ఇప్పుడే ఇచ్చేస్తాను"

"ఫోన్ క్షమాపణ అక్కర్లేదండి"

"నేరమైతే ఫోన్మీద చేశాగా?"

"అయినాను—"

"కాని నేను మీకు కనపడదల్చుకోలేదండి"

చికాకుగా రిసీవర్ పెట్టేసింది శకుంతల. అతనెవరో చూడాలనే కౌతుకం ఆమెకు రోజు రోజుకీ ఎక్కువౌతోంది. రోజూ ఈ టెలిఫోన్వల్ల తన ఆలోచనలు పెరిగిపోతున్నవి. కొంపతీసి, అతనీ ప్రసంగం ఏ ప్రణయానికీ నాందిగా ప్రారంభించలేదుగద?

తన ఆలోచనకి నవ్వుకుంది శకుంతల. "శాన్ఫ్రాన్సిస్కోలో ఒక యువకుడు, ఒక యువతిని ప్రేమించాడట. అనుదినమూ ఫోన్ద్వారా ఆమె యోగక్షేమాలు తెలుసుకుంటూ ఉండేవాడట. కాని తానెవరో, ఎందుకలాగ చేస్తున్నాడో మాత్రం చెప్పేవాడు కాదట. సంవత్సరం ఇలాగ గడిచాక, ఆమె అతనెవరో తెలుసుకోలేకుండా ఉండలేక, 'నువ్వెవరైనా సరే, నాదగ్గరికి వస్తే వివాహమాడతాను' అని చెప్పిందట. తరవాత ఆ ఇద్దరూ పెళ్ళాడి సుఖంగా జీవిస్తున్నారు" అని ఒక వార్త పేపర్లో పడితే ప్రతీవాళ్లూ నమ్మతారు. బహుశా ఈ యువకుడూ అలాటి పనేమీ చెయ్యడం లేదుగద?— అందులో పరీక్షలు కూడా అయిపోతే కావలసినంత తీరుబడి!

కాని, ఎవరితను?

* * *

రోజూ రాత్రిళ్ళు రేడియో పూర్తి వాల్యూమ్లో ఉంచుతోంది శకుంతల— ఈ గొడవ తగ్గించుకోవడానికి అతను వ్యక్తిపరంగా క్షమాపణ చెప్పుకుంటాడని ఆమె ఆశ.

ప్రతీరోజూ టెలిఫోన్లో అతనామెకి గతరాత్రి సంగీతానికి కృతజ్ఞత చెప్తున్నాడు.

"మీరీ రాత్రి సంగీతం పెట్టరని ఆశించవచ్చునా?"

"అలాటి ఆశేమీ పెట్టుకోవద్దు—దానికొక్కటే షరతు"

"నేను వచ్చి క్షమాపణ చెప్పాలా?"

"ఔను..."

టెలిఫోన్లో నవ్వు..."సారీ..."

"వెరీ సారీ..."

ఇదీ వరస. ఇలాగ పదిరోజులు గడిచిపోయాయి. ఆమె సంగీతం రాత్రంతా ఉంచుతోంది—ఈ మెసేజే వస్తోంది.

ఆ మరుసటి దినం శకుంతల సినీమాకి పోయింది. తిరిగొచ్చేసరికి టెలిఫోన్ ఒకే పనిగా అరుస్తోంది.

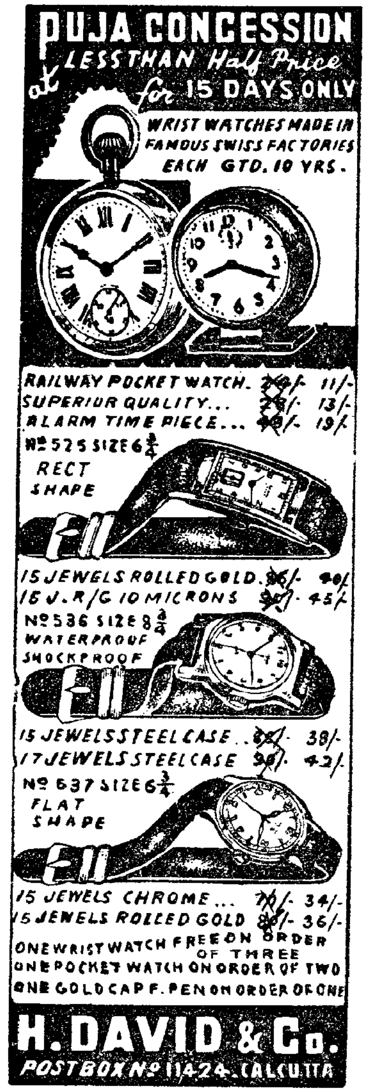

* టానిక్ ద్రాక్ష
నరముల బలహీనతకు
* మిత్రాంజనం
అన్నినొప్పులకు, బాధలకు.
* మిత్రాస్ హెయిర్ టానిక్
శిరోరోగములకు, నేత్రరోగములకు.
* ఆమహర
సుఖవిరోచన లేహ్యం.
* న్యూటోన్
రక్తవృద్ధికి, వీర్యపుష్టికి.

మిత్ర ఫార్మసి (Regd), తెనాలి.

నిరంతర సహవాసి

మీరు మకాం చేస్తున్నా, లేక ఇంటిలోనే ఉన్నా, ఇటియాల్ మీకు నిరంతర సహవాసిగా ఉంటుంది. దానిని నమ్మకంగా మీరు వాడవచ్చును.

సెప్టిక్ కానివ్వదు, క్రిమివిధ్వంసిని, ఆహ్లాదకరమైనది, విషంకాదు.

ఉత్పత్తిదారులు:
ది మైసూర్ ఇండస్ట్రియల్ & టెస్టింగ్ లాబరేటరీ లిద్.
మల్లేశ్వరం, బెంగుళూరు.

సెల్లింగ్ ఏజెంట్లు:
బెస్ట్ అండ్ కంపెనీ లిమిటెడ్.
పోస్ట్ బాక్స్ నం. 63, మద్రాసు.

BZ-35 T6

రు. 1-14-0 లు మాత్రమే పెట్టుబడి పెట్టి
రు. 1024/-లు సంపాదించండి

వివరములకు వ్రాయండి.

ఇండియన్ నేషనల్ పాలిసీ కంపెనీ
(Money Circulating Scheme)

పో. బా. నం. 889 జి. పి. ఒ. కలకత్తా 1,

స్థాపితము — 1935

ఇండియాలో ఇటువంటి కంపెనీలలో ఇదే మొదటిది. స్థాపింపబడినప్పటినుండీ ఈ కంపెనీ ఎక్కువపేరు ప్రఖ్యాతులతో ప్రజలకు సేవ చేయుచున్నది.

"నమస్తే శకుంతలాదేవిగారూ!"

"ఊఁ. ఏం?"

"అయితే మీరు పంతం వదలనంటారు?"

"మీరూ అంతే అంటున్నారుగా?"

"మీ కింతకోపం ఉండకూడదండీ... నామాట విని ఈ రోజునుంచి రాత్రి నిశ్శబ్దం ఉండనివ్వండి."

జవాబుగా రేడియో సంగీతం టెలిఫోన్ లోంచి వెళ్ళింది.

"శకుంతలాదేవీ!"

"సంగీతం చాల్లేదా?"

"నన్ను ఓడించారండీ!"

"సంతోషం"

"రేపు సాయంత్రం మీదర్శనం చేసుకోమంటారా?"

"చిత్తం"

శకుంతల కొక్కసారి సముద్రంలో మునిగినట్లుంది సంతోషంతో.

"ఎక్కడ?"

"నదివడ్డుకి రండి 5 గంటలకి. లవర్స్ బెండ్.."

"థాంక్యూ. సెలవు."

"సెలవు."

ఈ పదిరోజుల ఆట ఈనాటితో సరి! ఆరాత్రి సంతోషపు టుద్రేకంలో నిద్రే పట్టలేదు. ఇంత గ్రిట్ ఉన్న యువకుడిని లొంగదియ్యగలిగినందు కామె చాలా గర్వపడింది. మర్నాడు సాయంత్రం జరుగబోయే కథ నామె భావించుకుంది... అతను వినమ్రుడై క్షమాపణ చెప్తుంటే... పాపం! మగవాళ్ళు! అనుకుంది.

మర్నాడు తెల్లవారిన దగ్గరనించీ ఆమె సాయంత్రంకోసమే ఎదురు చూస్తోంది. రోజు మెల్లిగా నడుస్తోంది. సాయంకాలం వేసుకోబోయే దుస్తులను గురించి ఆమె ఆలోచిస్తూ ఎలాగో గడిపింది.

మూడున్నర అయిన దగ్గర నించీ ఆమె అలంకరించుకో సాగింది. "ఎందు కింత అలంకారం?" అన్న అనుమానం ఆమెకి కలుగలేదు... తాను పొందబోయే మహా విజయగర్వంలో ఆమె మునిగితేలుతోంది.

సరిగ్గా అయిదు.

లవర్స్ బెండ్ దగ్గరకి వచ్చింది శకుంతల. చుట్టూ చూసింది. ఒక చెట్టుక్రింద ఎవరో ఒక ముసలాయన కూర్చుని ఏదో చదువుకుంటున్నాడు.

వాచీ చూసుకున్నది. అయిదూ రెండు నిమిషాలు.

తానే అక్కడికి ముందువచ్చినందుకు సిగ్గుపడ్డది శకుంతల. 'వీళ్ళకి పంక్చువాలిటీ' అంటే తెలియనే తెలియదు. అని

సి. కె. సెన్ అండ్ కంపెనీ లిమిటెడ్.

1878 నుంచి ఆయుర్వేద ఔషధములు, ఆసవములు, అరిష్టలు, తైలములు, ఘృతములు, దేశీయ ఔషధములు, మరబత్తులు మొదలైనవి తయారు చేయుచున్నవారు.

మాలతీ రసాయన్

అతి మూత్రవ్యాధికి, ఇతర మూత్ర సంబంధ దోషములకు ప్రత్యేకౌషధము. మూత్రవిసర్జనమును చక్కపరచి చక్కెరను, అల్బ్యుమెన్‌ను చేరనివ్వదు.

సంజీబన్ రసాయన్

నపుంసకత్వమును, నరముల బలహీనతకు ప్రత్యేకౌషధము. కృషింపును అరికట్టి అంగక్షయమును నివారింప పటుతరముగ పని చేయును. ఇవి రెండు లేక ఎక్కువ ఔషధములు చేరిన ప్రిస్క్రిప్షనుల రూపమున లభించును.

జబాకుసుమ్ హౌస్

కలకత్తా 12.

ఒక గంటలో యౌవ్వనము

కామ స్తంభన

ధాతుపుష్టి, సంసారసుఖము నిచ్చుటలో సాటిలేనిది. నిరాశచెందిన వృద్ధులయందు శక్తి, ఉత్సాహము నిచ్చును. రు. 2-8-0

మదన మంజరి ఫార్మసీ

184, చైనా బజారురోడ్డు, మద్రాసు.

మదరాసు ఏజంటు: S. T. పళ్లాని & సన్సు, పురసవాక్కం & కీల్పాకం.

బెజవాడ—శ్రీనివాస మెడికల్ ... ర్సు పార్కురోడ్డు, రాజమండ్రి—ఈశ్వరదాస్ & కో. మెయిన్ రోడ్డు. నెల్లూరు: ఆర్యన్ ఫార్మసీ.

మేం పుణ్యం సంపాదించాం

(15-వ పేజీ తరువాయి)

విస్తుపోయాను. అలా వుండిపోయాను కొంతసేపు పరధ్యానంగా.

'ఏమండీ! చూడండి...చూడండి' మా ఆవిడ నన్నూపుతోంది.

గొణిగింది. కనుచూపు మేరలో ఆ ముసలాయన తప్పిస్తే ఇంకెవరూ లేరు.

కొద్ది నిముషాలామె అట్లానే నిల్చుంది. మధ్య మధ్య ముసిలాయన తన వంక చూస్తున్నాడని గ్రహించి ఒకచోట కూర్చున్నది. ఆయన ఎవరో పెద్ద ఇంటాయనల్లే ఉన్నాడు.

అతనింకా రాడేమిటి?

తనని ఫూల్ చేస్తున్నాడా?

చుట్టూ చూసింది శకుంతల మళ్ళా. ఎవ్వరూ రాడంలేదు. ఏదో ఆలోచిస్తూ ఎలాగో అయిదున్నర అయేదాకా గడిపింది. ఆ యువకుడి జాడలేదు.

'డామ్‌హిమ్' అని గట్టిగా అని వెళ్లిపోడానికి లేచింది శకుంతల కోపంగా.

ముసిలాయన అప్పుడు చేతులో ఉన్న పుస్తకం మూశాడు. "ఏమమ్మా అంత కోపంగా ఉన్నావ్?" అన్నాడాయన.

ఆమె నిజం చెప్పలేకపోయింది. "ఏమీ లేదండి. ఊరకనే వచ్చాను. తోచడం లేదు. చికాకు పుడుతోంది" అన్నది.

ఆయన చిన్న నవ్వునవ్వాడు. 'నీమాటలు అబద్ధం అని నాకు తెల్సులే' అనేట్లు, శకుంతల సిగ్గుపడ్డది.

"ముసిలివాళ్ళకి నిజం చెప్తే మంచే జరుగుతుందమ్మా. నాకు కొంచెం థాట్ రీడింగ్ వచ్చును. నీ పేరు శకుంతల కాదమ్మా?... సిగ్గుపడకు. అతనిక్కడికి రాడు." అని ఆగాడు.

ఆమె నిరాశగా చూసింది-దొరికిపోయాననుకుంది. ఈయనెవరో మహానుభావుడల్లే ఉన్నాడే!

"అసలు జరిగిన సంగతి చెప్పేదా?" అన్నాడాయన ఒక్క క్షణం కళ్ళు మూసుకుని. ఎక్స్‌రే తీస్తోన్నట్లు *Feel* అయింది శకుంతల.

"...అతనువస్తే ఏంచేస్తావు?" అన్నాడాయన కళ్లు తెరిచి.

"ఇంకెప్పుడూ అలా చెయ్యొద్దని చెప్తాను"

ఆయన మళ్లా నవ్వాడు. చిన్నగా "నిజంగానా?"

"ఔనండీ..."

"అతనంత అపరాధం ఏంచేశాడని? మీ రేడియో తనని బాధిస్తోందిగనుక నిన్ను కొంచెం వాల్యూం తగ్గించమన్నాడు. పెద్ద నేరం ఏమిటి చేశాడమ్మా?"

శకుంతల తల వంచుకున్నది.

"నాకు తెల్సునమ్మా. నువ్వు చాలా మంచిదానివని. అంతకోపం నీకు రానే రాదు. ఊరికేనే అతన్ని చూద్దామనుకున్నావ్. కౌతుకం చాలా బలమైనదిగదూ మరి!"

"ఆయన ఎవరండీ?"

ముసిలాయన ఒక్కసారి ఆమెవైపు తన కళ్లు తిప్పి,

"అతన్నా. చాలా ముసిలాయనలే అమ్మా" అన్నాడు.

శకుంతల దెబ్బతిన్నది....."ముసిలాయనా?" అన్నది.

"ఔనమ్మా..."

"పరీక్షకి చదువుతానన్నాడే?"

ఆయన పెద్దగా నవ్వాడీసారి...."అబద్ధంలే" అన్నాడు.

"ఎవరండీ ఆయన అసలు?"

"—నేనేనమ్మా..."

నిలువునా నీరైపోయింది శకుంతల. ఈయనా?...

"మీ ఇంట్లోనే క్రింది భాగంలో ఉంటున్నాం. మా అల్లుడింటికి వచ్చాను. వాళ్ళ రేడియో చెడ్డది. నాకు పన్నెండు దాకా నిద్ర పట్టదు. ఆ ఇంగ్లీషు సింఫనీలూ అవీ నాకిష్టం. అందుకని ఈనాటకం వేశానమ్మా."

"నాతో చెప్తే..."

"పిల్లలమ్మా మీరు—పంతంతో ఏమన్నా చేయిందగలం గాని, మంచిని అవునా!...నాటకం లేకుండా?—ఏమను కోవుగదూ?"

శకుంతలకి చాలా బాధగా ఉన్నది. పెద్ద దెబ్బతిన్నదానిలా తల దించుకున్నది.

"ముసిలాళ్ళమీద అంత కోపం అయితే ఎలామ్మా? కావలిస్తే నాతో దెబ్బలాడు. మా మనవరాల్లాగానే..."

శకుంతలకి జరిగినదంతా తెల్సుకోగానే నవ్వు వచ్చింది. ఇక ఆగలేక నవ్వింది గట్టిగా.

"రేపు వెళ్తున్నానమ్మాయ్. అందుకే నీకు కనిపించాను. వెళ్దామా?" అన్నాడాయన లేస్తూ.

"పదండి" అని వెనకాల బయలుదేరింది. కొంచెందూరం వెళ్ళగానే సంభాషణ మొదలుపెట్టింది.

★